

Posamezna šteč. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna štečvilka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „DAN“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1'70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1'50 K. Za zunanje naročnike stane „DAN“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon štečvilka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“

Posamezna šteč. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna štečvilka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravništvo:
Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti v. 15 v. osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.
Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Shod v Mariboru.

26. aprila.

Kot smo že včeraj na kratko poročali, je narodno politično društvo „Maribor“ sklicalo za nedeljo dne 26. aprila svoj prvi javni shod. Udeležba je bila prav častna, tako da ne sodimo napačno, če izražamo nad tem prvim shodom upanje za lepo bodočnost. Javili smo že, da so kot govorniki nastopili g. dr. Ravnihar, dr. poslanec ljubljanski, g. dr. Kukovec, dr. poslanec iz Celja in mariborski odvetnik g. dr. Serneč.

Danes in v naslednjem se hočemo v prvi vrsti ozirati na izvajanje obeh gg. poslancev. Obširni seveda ne moremo biti, vsled česar se bomo omejili le na glavno vsebino...

Radostno pozdravljen, je po prvem govorniku, g. dr. Serneču, povzel besedo g. dr. poslanec doktor Ravnihar iz Ljubljane. Izvajal je nekako sledeče:

Poziv narodno-političnega društva, da govori na Vašem shodu poslanec mesta Ljubljane, je sprejeti kot nekakšno priznanje, da se smatra Ljubljano kot središče vsega slovenskega življa, tako v narodno-kulturnem, gospodarskem in političnem življenju. Je to dokaz, da predstavlja Ljubljana ono srce, iz kojega se pretega ves slovenski življenjski in njegova moč po ostalih delih. In tega spoznanja nam je treba v obilni meri, zlasti v našem narodnem boju, kajti stremeljenja so široko Slovenije ista, in naj si so nas potem tudi razdelili zemljepisci s svojimi mejami v razne pokrajine. Vedno sem zastopal mnenje, da bodi tudi napredna politika občja slovenska last. Kot imamo Vseslovensko ljudsko Stranko raztegnjeno brez mej preko slovenske zemlje, tako imamo tudi napredno enotno od Jadranskega morja pa do sem. Enoten je naš narod, enotna bodi naša politika... Če bo temu tako, bomo mogočni. Da je temu res tako, vidimo v naših narodnih nasprotijih. Vedno bolj prihajajo do spoznanja, da morajo z nami računati. Zato pa bi se tudi radi pogajali z nami, kajti boje se, da bi iz našega prizadevanja ne nastalo predčasno, razpoloženo, ki bi jim postalo — Jugoslovanska nevarnost. Če bi se pogajali, bi bili Nemci v prednosti. Mi pa ne bomo mešetarili niti za zadnjo slovensko gorsko vas. Naj kriče razni Doherniggi kolikor hočejo in zagotavljajo, da je dobro tako kot je. Mi se borimo in — renegatje niso slovensko ljudstvo. Nemci pravijo, da je naš narodni boj ščuvanje. A vendar-le skrbimo zase tako kot skrbimo za svoje na Sedmograskem. Seveda podpira Nemce pri tem narod-

nem barantanju vlada. A vsako tako barantanje je končalo za vlado z bankrotom. Radi kriče naši državni-ki, da so „narodni souvereni“. Lep zgled o tej državniški frazi imamo baš sedaj na Češkem... Nam preostaja edino boj, v kojem se upiramo na državne osnovne zakone, ki jih pa baš vlada ne spoštuje. Vlada to prav dobro ve, a boji se Nemcev, če bi šlo, bi takoj izbacila člen XIX. državn. osnovnega zakona. Ravno zaradi tega pa država tudi propada. Naš boj mora biti napravljen v prvi vrsti proti vladi, dokler ta ne pride do spoznanja enakopravnosti v vsakem oziru. In ta boj bi moral biti načelo vsem strankam.

Ko je nemški gozd zaznal za zahteve slovenskih odvetnikov, je v njem silno zavrešalo. In vendar so bile te zahteve nad vse skromne ter obsegale najprimitivnejše, kar gre Slovincem. Nemško ogorčenje je tem bolj neupravičeno, ker kulturna Avstrija pač nosi kulturo Albancem, ne pa svojim narodom. Dosedanje uradne razmere so nevedrjene. Zase Nemci zahtevajo pravic na Češkem, nam pa jih branijo. Pittreich in drugi govore vedno glede sodišč itd. o „notranjem“ jeziku. Razlika med „notranjim“ in „zunanjim“ jezikom mora pasti, ker je naravnost proti členu XIX. Seveda, državno sodišče mora pri tem podpirati Nemce in odloča za „nemški notranji jezik“. Pri tem se drž. sodišče opira na frazo Pittreicha, da je nemščina „od nekdanj v rabi“. Take razsodbe mi ne priznavamo. — Nič manj za državo sramotno je, da si moramo celo ljudsko šolo sami vzdrževati. Zahtevamo od države vse šolstvo, tje do slovenske univerze... Vendar: Obupati ne smemo! Imeti moramo trdno vero. Vreči puško v koruzo, bi bil greh. Vera mora preiti v vse plasti našega naroda — vera in zaupanje v bodočnost.

Seveda: Boj je hud in treba vseh naporov. Oskar je S. L. S. zagospodovala, smo izgubili še to, kar so nam naši predniki z največjim naporom priborili, kar smo že imeli... Dunajska politika S. L. S. je samopašna. Delegacije S. L. S. si nikdar ne upajo, upreti se v delegacijah vladi. Drugih narodov delegacije so to storile in zato se drugim narodom godi dobro. S. L. S. potrebuje vlado — da se vzdrži; brez vlade bi propadla. Ker pa ima tudi vlada od S. L. S. koristi — ji prodaja Kranjsko. S. L. S. brez vladene milosti — ne bi mogla živeti. S. L. S. pa tudi direktno izdaja slovenski narod in dela vladi — rabeline. Spomnimo se na septembarske dogodke leta 1908., ko je S. L. S. denuncirala Slovence in fabricirala veleizdajalce. Oni dogodki so v živem spo-

minu. Tudi sedaj je S. L. S. prodala vladi žrtve: Iv. Hribarja.

Vse to pa bo trajalo naprej, dokler bodo na krmlu klerikalci. Temu priti treba v okom in pričeti delati. Težišče vsemu bo v bodočih državnozborskih volitvah.

Pri vsem pa treba nam Slovincem ozke združiti s Hrvači in Srbi. Tudi to je eno naših glavnih težišč. Slovinci ne bomo izgubili svoje narodne individualnosti v združitvi. Asimilacija, ki bi se morda izvršila ob mejah, nam ne bo v pogubo. In če bi prišli ob vse, raje poginemo v hrvaškem kot laškem, ali nemškem morju. Le združeno Jugoslovanstvo bo povzročilo preokret in dalo novo smer polit. monarhije, ki tava slepo naprej v pogubo, tako, da že ostaja vedno več onih, ki so prepričani, da se naši državniiki nalašč igrajo z nevarno igro. Tudi na zunanjo politiko moramo dobiti vpliv. Danes smo pod nemškim in ta nas je že izpodrinil v Rumuniji in Srbiji, zlasti na trgovskem polju. So to posledice laškega zavezništva in nemškega prijateljstva. Italija se že danes vmešava v naše notranje politične razmere, nam, Jugoslovancem v škodo. Lahom v dobro. Če se uresniči to, kar pišejo laški listi o posetu v Opatiji, bo treba našega najskrajnejšega odpora. Iz tega pa je tudi razvidna klaverna vloga Avstrije v trozvezi!

Ali pa bodo jugoslovanski delegati zopet molčali... Pač: da! Mi hočemo močno monarhijo, ker imamo na tem svoj interes. Centrifugalne tendence odločno odklanjamo in zavračamo!

Zahtevamo, da se pri nas vlada avstrijsko, a ne morda nemško, oziroma mažarsko in italijansko.

Kadar je tekla kri našega naroda v potokih, kadar so umirali tišči našega naroda za državni obstanek, takrat so nam bili dobri, a pozabili so nas kol na to. Zato pa naj mažeja ne zahteva od pastorka ljubezni.

Kadar bo zavladala enakopravnost, bo tudi prišla ljubezen. Najprvo pa je na njih, naših državni-kih, v tem smislu pokazati svoj patriotizem. Če ga ne bodo — bo prišla katastrofa.

Mi se katastrofe ne bojimo. Smo pripravljeni in pripraviti se moramo v vsakem narodnem oziru še bolj. Pripravljati se moramo od zore do mraka...

Izvajanjem gospoda poslanca je seveda sledilo vzdržno in pristrano priznanje.

Štajersko.

Shod v Mariboru. Minolo nedeljo je bil v Mariboru prvi javni

shod, ki ga je priredilo narodno-politično društvo „Maribor“. Udeležba je bila prav povoljna, zlasti še, če pomislimo, da treba naše ljudi šele navaditi na nedeljske predpoldanske shode. Govoril je g. dr. poslanec dr. Ravnihar iz Ljubljane o političnem položaju, g. deželni poslanec dr. Kukovec iz Celja o zadnjem deželnozborskem zasedanju ter o pomenu, ki ga je imelo za nas štajerske Slovence. Govor gospoda deželnega poslanca priobčimo v prihodnji štečvilki. Danes naj le omenimo, da so slovenski klerikalci ravnali s svojimi volilci na naravnost lopovski način. Odvetnik dr. Serneč je govoril o zgodovini Slovencev zadnjih 500 let in živo predložil vse one krivice, ki so se nam do danes godile na narodnem polju. Shod je vodil in mu predsedoval predsednik narodno-političnega društva odvetnik

Evropski mir.

»Sam sebi nevaren, postal je ta svet, kjerkoli pogledaš je sam bajonet...«

Nevarnost za vojno je zdaj tam — in zdaj tu — na zemljo prihitel je angel miru.

Pri vratih Evrope se angel zglaši: »Odpri, odpri, prepozno še ni.«

Odpri so vrata evropskih držav, povsod le za vojsko je polno priprav.

Najprej med Albance angel hiti, da te razgrajae, kako pomiri.

Albanci prijeti so urno za nož in angelu rekli: »Nas umiril ne boš.«

Nam le na škodo, evropski je mir, zdaj Švaba dá krone,

Italijan nam dá lir. Dokler se države, med seboj tepo, vsi radi denarje Albancem neso.

Zato se poberi iz tega sveta, vsak rajši denarje od mira ima.«

Zdaj angel miru je v Italijo šel, in milo Talijana prositi začel:

»Preljubi polentar, daj enkrat že mir, saj v Afriki nimaš nobenih ovir.«

Nad angelom grozno Italijan se zjezi — iz svoje države, takoj ga spodi.

»Kdo te je klical, k nam iz neba? Vsak na tem svetu po svoje ravna!«

Trieste, Trentino, od Istre naprej — v Dalmaciji konec kje naših je mej?

Kar nekdanj obvladal je ded naš Rimljan, to mora dobiti nazaj Italijan.

Dokler ni odrešen italijanski naš rod, mi bomo vodili, vojno povsod.

„Katastrofa“ (amerikansko) resnično trčenje dveh vlakov. Od sobote do ponedeljka „Kino-Ideal“.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalle.)

Ta premor pa, najsi je bil še tako kratek, je vendar zadoščal Pardajanu, da je zamislil in izvršil enega tistih blaznih in predznih činov, v katerih se je izražala vsa njegova neustrašna duša.

Kelus je imel na glavi baret... Začul se je glas, ki je s kruto mirnostjo in jedko ironijo izrekel besede:

»Poklonite se vendar kraljevi pravici...«

V istem hipu je kričnil Kelus od bolečine, Pardajan mu je bil strgalov, pri čemur je zlomil dolge zlate igle, s katerimi je bil pripet, in mu izpulil seveda tudi nekaj šopov las.

Baret je padel in Katarininem nogam.

To se je zgodilo baš v trenutku, ko so vsi napadalci po novem premoru zopet naskočili viteza.

Pet ali šest mečev je sunilo divje... a zadeli so samo v zrak.

Takoj po svojem dejanju je skočil Pardajan nazaj, pognal se na rob okna in zaklical:

»Adijo, gospoda!...«

In skočil je!

Okno ni bilo visoko.

Toda pod njim je bil jarek... širok, globok jarek, poln vode.

»Ako padem v vodo,« si je rekel Pardajan, »sem osmešen na vse večne čase.«

Kdo drug bi si bil mislil: sem izgubljen!

Preden je skočil, je Pardajan izmeril jarek s pogledom in skrčil kite svojih nog in vsega telesa tako krčevito, da so se mu napele žile na čelu od silnega napora. Bil je natančno podoben levu, ki se pripravlja na skok.

Mišice so se mu izprožile kakor mogočni vzmeti.

Skočil je ravno v hipu, ko sta planila Morever in Možiron k oknu in sta ga hotela prijati.

Videla sta ga, kako je priletel s sklenjenimi nogami na drugo stran jarka in se obrnil nazaj, dočim sta stiskala onadva pesti za njim in rju- la od srda. Nato se jima je odkril s široko gesto ter odšel z mirnim, prožnim korakom.

»Arkebuzo! Arkebuzo!« je zavpil vojvoda Anževinski.

Pardajan je slišal klic, a se ni ozrl.

Morever, ki je veljal za dobrega strelca, je pograbil arkebuzo, ki so mu jo podali drugi, ter pomeril na viteza.

Strel je počil.

Pardajan se ni ozrl.

»Oh, satan!« je zaškril Morever, »izgrešil sem ga!...«

In čolnarji, ki so pluli po Seni nízdo, so zjajali presenečeno v luversko okno, pri katerem so videli kopo plemičev, stresajočih pesti in rjovečih apokaliptične groznice.

Tisti hip je vitez de Pardajan zavil okrog vogala.

Šele zdaj se je spustil v tek.

Naslednjih par minut, ki so sledile v kraljevem kabinetu, je bilo polnih zmede in brezskupnosti, zakaj sleherni je kričal svoje mnenje, ne poslušale sosedovega.

»Smrt Božja!« je vzkliknil vojvoda Giški, »to je mladi neresec z Lesenega mostu!«

In sam pri sebi si je mislil: »Koliko škoda, da noče biti moj! A čigav je neki?«

»Dajte mi povelje!« je vzkliknil Morever, »pa jamčim, da bo ta človek zvečer v oblasti vašega Veličanstva.«

»Bodi vam dano!« je velela Katarina.

Morever je planil iz kabineta; sledil so mu vsi gizdalini, izvzemši Kelusa, ki je tožil, da ga glava boli.

Kralj pa je razbijal s pestjo po ročniku naslanjača, v katerem je sedel, in kričal:

»Pri smrti božji, da mi prebrskate ves Pariz! Moja volja je, da pride ta upornik takoj v Bastiljo! Se jutri se mora začeti njegov pro-

ces! Ah, res vam moram čestitati, gospod de Monmoransi: lepe ljudi vodite k meni!«

»Gospod maršal je vedno tako nepreviden, da ne pazi, s kom obne- je,« je dejala Katarina s sladkogrenkim glasom. »Maršal prihaja v Luvr le redkokrat; drugod si izbira svoje prijatelje...«

Henrik Danvilski se je nasmehnil zmagovalno.

Franc je čakal, da mine nevihta.

»Gospod Monmoranski obneje s kraljevimi sovražniki,« je menil vojvoda Giški srdito.

»Pazite, vojvoda,« je odgovoril Franc. »Vam odgovorim prav lahko, ki niste niti kraljica niti kralj...«

Dotaknil se je s prstom njegovih prsi, pogledal mu v oči in dodal čisto tiho:

»Ali vsaj zdaj še ne, čeprav želite!«

Giz se je odmaknil ves prestrašen.

»Sir,« je povzela Katarina, »ta vitez de Pardajan me je insultiral o priliki, o kateri povem vašemu Veličanstvu kaj več, kadar bo čas za to. Predznil se je položiti roko na vašega brata... Ali je res, Henrik, ali ne?«

»Bogme, še preveč je res!« je odgovoril vojvoda Anževinski z malobrižnim glasom, česaje si redko brado z glavnikom, ki ga je nosil vedno pri sebi.

Obrnil se je h Kelusu

»Kako je tvoji ubogi glavi, prijatelj?«

»Slabo, vaša jasnost, prav slabo... Ta razbojnik mi je izruval cel šop las...«

»Potolazi se; dam ti mazila, ki je izborna. Mati ga je naročila nalašč zame.«

Katarina de Medicis pa je nadaljevala med tem:

»Sir, ta človek je nevaren sovražnik moj in vojvode Anževinskega...«

»To zadošča,« je dejal Karel IX. »Ukazal sem že, da ga aretirajo in mu napravijo proces. Vzpostaviti hočem zgled za dolgo časa.«

In dodal je z bledim usmevom: »Ljudje naj vidijo, da ljubim svojo rodbino... saj jo ljubim v resnici, bogme, kakor ljubi ona mene.«

Zadovoljen nad tem potuhlenim zboldnjajem, ki je veljal materi in bratu, je bil kralj mahoma spet dobre volje; dal je znamenje, da želi biti sam. Odšla sta Katarina in vojvoda Anževinski; Karel je gledal za njima. Tudi ostali navzoči so se poizgubili, le Franc Monmoranski se ni ganil z mesta; to videč, je ostal tudi Henrik Danvilski.

Kralj ju je pogledal z začudenjem.

»Rekel sem menda, da je avdi- lencija končana,« je dejal.

»Sir,« je odgovoril Franc s trdnim glasom, »vaše Veličanstvo mi je obljubilo pravico: čakam je še!«

(Dalle.)

dr. Koderman. Izvajanja govornikov so našla vsestransko priznanje. Iz besed g. predsednika naj omenimo one, ki se nanašajo na trditev nemških listov, da je nemški obroč krog Maribora, že strnjen in one v kojih je poudarjal veliko važnost slovenskega narodnega dela in prizadevanja postaviti nemškemu Mariboru nasproti — sčasoma slovenski Maribor. Mnogo truda bo treba, a želena volja bo i to dosegla. Predsednik se je zahvalil tudi gg. poslanecema za njih trud, na kar je prebral g. dr. Weixl tri resolucije, ki so bile vse sprejete brez nadaljnjega. Vsebinsko resolucijo smo že priobčili. — Slov. mariborski klerikalci so poslali na shod seveda svoje somišljenike. Le-ti se seveda niso upali niti črhiniti, dasi so morali požreti par prav debelih. (Glej poročilo o govoru posl. dr. Ravniharja.) Šele ob koncu so hoteli s pomočjo nekega Medvedščka nekaj nagajati. Ker pa je bila ura že 1. čez poldan, je moral i ta utihniti. Gospodom klerikalcem priporočamo samo eno: če se hočete pozneje kdaj oglašati, poslušajte se takih, s kojimi se bo sploh govoriti dalo. Časa trafil ne bomo, niti se ne bomo morili z ljudmi, ki jim je na izust priučeno (in še to slabo!) alfa in omega vsega »katoškega prepričanja«. Vrh vseh bi morali misliti, da se sami bojite. — Temu prvemu shodu bo letos sledilo še več shodov. Zdi se nam, da opravičeno rečemo: »Led je prebit...»

Nemci med seboj. V konfliktu posl. Franca z graškim občinskim svetom je zaznamovati nov korak: na poziv graškega župana plem. Fleischackerja, da se naj Franc opraviči zaradi svojih napadov, je le-ta poslal županu pismo, da si je dovolil zgolj samo kritiko gospodarstva mestnega občinskega sveta graškega, kar bo tudi v naprej storil. Prosi pa župana, da se udeleži enega prihodnjih zborovanj »meščanskega društva...» Franc je očividno predaleč zabredel in se boji strahov, ki jih je poklical. Kako se bo skobacal iz teške afere, se bo še pokazalo. Najbrže mu ne pojde kar tako zlahka.

Gradec V četrtek se vrši obravnavo proti baronici Mari Zojsovi v znani aferi poskušenege podkupljenja otroka-dediča. Obdolžena je go-lufuje.

Maribor. (Razno.) Dan nemškega »cvetličnega dneva« se hitro bliža. Svarimo svoje sorojake in jih pozivljamo, da se ga ne udeležijo. Vsakega verolomneža javimo na tem mestu. — Mestna požarna bramba je dobila nov avtomobil za požare. Voz je velik, močan in liter. — 15letna Ida Koss in 17letna Marija Hinšeg ste izginili. Sumijo, da se jima je kaj pripetilo, ali pa, da ste šli v Dravo. — 14letni Kramer se je s tovariši igral pod Kalvarijo. Ko je hotel skočiti preko nekega plota, je z desno nogo obvisel in si jo v členo izpahnil. — Kmetica Vebetova je padla na pesniški cesti pod voz in se težko ranila. — Na Dravi so se vozili neki moški in ženske. Čoln je zajel vodo in bila je nevarnost, da se potopijo. Plavati ni znal nihče. — Pijonirski ponton-čoln je zadel ob veliki dravski prevoz. Slednjega bi bilo skoro odtrgalo. — Kmetico Postrak je zadnjo soboto na Glavnem trgu njen konj nevarno ugriznil v desno ramo. — V graško umobolnico so prepeljali 1869. leta rojeno Marijo Weber iz Breznega pri Slov. Gradcu. — 44letni, brezposelni klepar Iv. Steiner je v prostori bolniške blagajne tako razsajal, da so ga aretirali. Na poti na rotož je pograbil policaja in mu strgal obleko. Oddali so ga okrožnemu sodišču.

Trbovlje. Trboveljska podružnica S. P. D. priredi v soboto dne 2. maja ob 8. uri zvečer v Fortelevi dvorani planinsko rajanje ali planinski ples. Igral bo dobro znani trboveljski šramel pod osebnim vodstvom g. Oskar Molla. Obleka turistovska ali narodna. Vsak udeleženec lanskega dirindaja se še z veseljem spominja na prijetne urice, ki jih je preživel pri naši prireditvi. Letošnja bo nadkriljevala lansko. Zabave in veselja bo dovolj. Trboveljci in sosedje vsi isti dan v Fortelevo dvorano na Vodah. Vsak prijatelj naših planin in veselja dobrodošel. Na veselo svidenje! — Od-bor.

Trbovlje. Veliko zanimanje vladarja za naše planinsko rajanje, ki se vrši v soboto 2. maja v Fortelevi dvorani. Planinski špitav se pripravlja. Gospodične in gospe bodo upravljale samaritanski posel. Sukali se bomo od mraka do zore. Veselja in radosti dovolj. Tovariši planinci in planinke, pridite v turistiški obleki. Nahrbtnike napolnite z dobro voljo, vse drugo pustite doma.

Celje. Slovenci Celjski, pozor! Celjski Velenecji pošiljajo po Celjski okolici razne špijone, da bi potem zvedeli, ali so okoljski Slovenci izdajalci ali ne! Imena teh špijonov so nam na razpolago, eden najhujših je G — — — r, ki se dela v okolici zelo zavednega Slovence, če pa kdo le eno besedo zine, n. pr.: sem Jugoslovane, je takoj kaznovan! Zatorej, Slovenci, posebno pa slovenska mladina, pazi na vsako besedo! Več o tem bomo še spregovorili! — Slovenska mladina.

Celje. Zopet so nas izživali danes popoldan nemški gimnazijci s tem, da so peli pesem »Wacht am Rhein«. Nemcem je dovoljeno vse, mi Slovenci, ki smo gospodari naše rodne slovenske zemlje, pa še po slovensko govoriti ne smemo. Tužna nam majka! — Slovenska mladina.

Celje. Največji hujskači proti Slovincem so Rakuševci in Konikovi pomočniki. — Slovenska mladina.

Celje. V tobakarni v Narodnem domu se ne dobijo Ciril in Metodovi koleki. Naj bi se jih čim prej oskrbelo! Slovenci, zahtevajte povsod Cirilmetodove koleke in vžigalice! Na delo za napredek Slovencev! — Slov. mladina.

Celje. V Gaberjih pri Celju se v tobakarni ne vidi Cirilmetodovih vžigalic, pač pa so zelo vidne one društva »Südmarke« in »Schulverein«. Ali ni grdo od gospoda Plevčaka, ki živi samo od Slovencev, pa zato skriva Cirilmetodove vžigalice, pa tudi nabiralnika ni. Napravite red! — Slov. mladina.

Celje. Po raznih slovenskih gostilnah v celjski okolici se ne vidi nikjer Cirilmetodovih nabiralnikov in tudi vžigalic ne. Tam se ne dobi nobenega naprednega časopisa, ampak ptujsko kunjjo, »Stajerca«. Toči se samo nemško pivo, kakor da bi slovenskega ne bilo. Slovenci, zahtevajte v gostilnah slovenske narodne liste.

Nove avtomobilske proge. Letos na jesen ali pa najkasneje prihodnje leto na pomlad se odpre sledeče avtomobilne (omnibus) proge: 1. Maribor, Kamnica, Selnica, Fala; 2. Maribor, Limbuš, Ruše; 3. Maribor, Ptuj; 4. Maribor, Gornja St. Kungota, Lučane, Zeleni travnik; 5. in najbrže še tudi še Maribor, Slovenska Bistrica. Seveda bo podjetje v — nemških rokah. Slovenci niso dobili svoj čas koncesije za progo Maribor—St. Lenart. Tu bi se bilo kaj napraviti dalo, pa je naša brezbriznost zopet nekaj malega prepoznala. Kaj za to...!

Rogaška Slatina. (Požig.) Dne 15. t. m. je pogorelo gospodarsko poslopje posestnice Ane Zalokarjeve. Ona in nje mož bivata v Donawitzu, koder je mož zaposlen v livarnah. Bila sta zelo zadolžena. Ker oče Zalokarjeve, Gregor Čebular, ni hotel rešiti posesti, ga je hčer pregovorila, da je zažgal, da bi dobila visoko zavarovalnino. Pred kratkim je dala 4500 K vredno posest zavarovati na 9000 K. Njo in skupnha Čebularja so zaprli.

Dnevni pregled.

Vojna dveh petrolejev. Ozadje mehičansko-ameriške vojne zelo podrobno slikajo »Noveje Vremja«, ki pišejo sledeče: Porfirius Diaz je 34 let vodil kot predsednik mehičansko državo. Njegovo vladno so hvalelili vsi: tako najnižji uradniki, ki so bili izbirani iz sorodstva in prijateljstva in so upravljali svoje okraje čisto tiransko, kakor tudi veleposestniki, ki so kmetstvo prebivalstvo izkoriščali kakor sužnje; zadovoljni so bili tudi zastopniki severnoamerikanske industrije, ki se je polastila 70 procentov mehičanske trgovine. Rudniki so bili dani v najem le Amerikancem, železnice so se gradile le v smeri vzhodnem za Združene države itd. Ta idila je trajala, dokler niso bili v Mehiki odkriti veliki petrolejski vrelci. Leta 1907 je bilo tam zbrano en milijon sodov petroleja in leta 1912 je ta številka poskočila na 17 milijonov. Mehika je na pridobivanju petroleja na tretjem mestu: za Združenimi državami in Rusijo. In ravno to odkrito bogastvo je bila nesreča Mehike. Kajti: preje so Združene države dovažale v Mehiko petrolej in ga prodajale z dobičkom 600 procentov. Kakor hitro so pa bili odkriti vrelci v zalivu Tampico, se je takoj pokazalo, da Mehika ne le ne bo petroleja kupovala pri Rockefellerju, temveč da bo še konkurirala s petrolejem Združenih držav. Na petroleju bogata tla pri Tampicu so bila dana v najem mehičansko-angleški družbi. Družbi je šlo tako dobro, da je začela graditi lastne ladje in si je drznila zgraditi celo večjo cisternovno ladjo, kakor jo je imel Rockefeller. Od tega časa začela nesreča za Mehiko.

Proti Porfiriju Diazovi je izbruhnil punt, ki ga je vodil nekak Madero. Kakor se more razviditi iz uradnih listin zunanjega ministrstva Združenih držav je Madero dobival plačilo od ene največjih petrolejskih newjorških firm in je imel z Rockefellerjem pogodbo, po kateri se je zavezal, da bo vzel mehičanski-angelski družbi, kakor hitro postane prezident, vse koncesije in da jih bo dal Rockefellerju. Madero je pregledal Diazu, toda pogodbe ni mogel spoštovati, ker ga je Huerta pregledal in zapovedal utakniti ga v ječo. Toda prišel je tja — mrtve. Prezident je postal Huerta. To seve se ni dopadlo Rockefellerju in Združenim državam. Ameriški listi so začeli prelivati solze nad prehitro smrtjo Maderine in začeli imenovati Huerto »moža s krvavimi rokami«. Občutljivi Amerikanci so povpraševali, kako dolgo bo predsednik Združenih držav trpel, da bo vlada sosedne države v rokah takšne »poslasti«. No, Wilson Rockefellerja ni razočaral, in opiraje se na javno mnenje, je proglasil, da Združene države tako dolgo ne priznajo mehičanske vlade, dokler bo na čelu stal Huerta. Poslal je v Mehiko nekoga Linda, ki naj bi Huerto pregovoril, da se naj odpove vladi in razpiše splošne in svobodne volitve. Huerta je zagotovil, da ima napram Wilsonu največje spoštovanje in je obljubil razpisati volitve. Kako so se te volitve vršile je negotovo, ker 80 procentov ljudi sploh ne zna pisati. Po končanih volitvah je bila vlada zopet v rokah Huerte. Na kar je pa izbruhnil punt ustavovernih, t. j. ljudi, ki branijo »pravoico in poštenost«, kakor trdi predsednik Združenih držav Wilson. Na čelu teh revolucionarjev stoji general Villa. Angleži, ki jim hinavstvo Wilsona že dolgo preseda, so pred kratkim navedli živatopis tega generala. Ko mu je bilo 14 let, je bil obsojen v ječi zaradi tatvine volov. Potem je sedel v ječi zaradi umora. Od leta 1910 že ni več v ječi, toda vedno in vedno z mukami izsiljuje iz ljudi denar. V času, kar je na čelu puntarjev, je bilo lastnoročno umorjenih že 20 ljudi. Lansko leto je oropal en vlak. V mestu San Adres je postavil po 5 in 5 ljudi v eno vrsto ter jih ubil z eno kroglo, ker je hranil patrone. Tega »generala« podpira Wilson. Rockefeller in javno mnenje Združenih držav. Boj s Huerto se je nenadoma spremenil. V zalivu Tampica, torej tam, kjer so petrolejski vrelci, so bili ameriški vojni letalci, ki so proti predpisom stopili na mehičanska tla. Prezident Wilson je zahteval zadostitev. Huerta je bil pripravljen. Wilson je zahteval 21 strelcov. Ker je pa Huerta menda dejal, da je 21 strelcov za enega mornarja preveč, je Wilson kot predstavitelj ultra demokratičnih idej poslal vojno brodovje pred Tampico. Tako pride radi ene cisternove ladje, ki ima večjo vsebino kot Rockefellerjeva ladja, do vojne med Združenimi državami in Mehiko.

Klerikalce strašno bode vsak dr. Ravniharjev nastop. Kakor gad tako sikajo, kadarkoli govori dr. Ravnihar. Ni čudno! Klerikalci ne morejo prenesti pereče kritike svoje nenarodne politike in zato takšno kričanje. Ne bodite smešni! Če bi dr. Ravnihar tako malo pomenil za Vas, bi se vi gotovo ne pečali toliko z njegovo osebo, kot se naprednjaki ne pečajo z Gostinčarjem. Toda ravno, ker se dr. Ravniharja bojite, zato vaše otročje jecljanje.

Celo v Parizu že uvidevajo, da se držijo Italijani v našem Primorju samo še umetno in z vladno pomočjo. Pariški »Temps«, zelo ugleden list, priobčuje obširen in temeljit članek o boju med Jugoslavlani in Italijani na Primorskem in prihaja do zaključka, da osvojimo Jugoslavlani Primorje skupaj s Trstom v dolgem času, ako je ne bo posebnih nasilij. Zanimiva je ta konstatacija posebno še radi tega, ker se je v široki evropski javnosti navadno mislilo da je Primorje Italijansko, da so italijanske aspiracije na to kraje naravne in opravilne in da avstrijska vlada podpira Jugoslavlane proti Italijanom. Ko je spregledal pravi položaj tako ugleden list kot je pariški »Temps«, bo spregledala kmalu vsa evropska javnost, najbrže tudi ona v Italiji, samo naši domači Italijani bodo še vedno kričali, da je Primorje italijansko, četudi je italijanskega ministra zunanjih del pozdravil v Opatiji hrvatski župan v hrvatskem jeziku. V Lipici, par kilometrov od Trsta, so ga pa pozdravile — slovenske trobojnice.

To so državniki! Pravijo, da se je grof Berchtold v Lipici tudi interesiral za narodnostne razmere v Trstu, o katerih menda ni imel pojma, ker ni vedel niti tega, koliko je Slovencev tam in ka-

teri moške so njihovi voditelji, četudi živita v Trstu dva slovenska državna poslanca: dr. Rybač in dr. Gregorin. Temu našemu grofu Berchtoldu bi bilo svetovati, da prečita članek v pariškem »Tempsu«, v katerem so prav natančno opisane narodnostne razmere ne samo v Trstu, temveč v Primorju sploh. Sicer je škandal, da poznajo te razmere bolje v Parizu kot na Dunaju, ampak pri nas je že tako, da bodo kmalu Turki — ako že niso bolje poučeni o razmerah v Avstriji kot avstrijski ministri; ki se živo interesirajo za vsako albansko vas, ne poznajo na razmer v največjem avstrijskem pristanišču. V takih razmerah se ni čuditi, ako je Berchtold svojemu italijanskemu tovarišu kaj ohraboval glede Primorja.

Nemčija in Rusija. Napetost med Nemčijo in Rusijo raste. »Srbobran« prinaša članek, v katerem dokazuje, da je konflikt med oema državama neizogiben. Rusija je edina nevarnost za Nemčijo.

Bolgarija na razpotju. Pod tem naslovom je prinesla praška »Union« lep članek znanega dopisnika — c — iz Sofije. Kako v bodočnosti popraviti napake preteklosti. Glavno vprašanje je: ali z Avstrijo, ali z Rusijo. Avstrije — pravi članek — ne smemo podcenjevati — toda Nemčija pojde vedno z Grčijo in Rumunijo in tako bi trozveza Bolgarije ne mogla podpirati. Kaj pa z Rusijo? Rusija je Bolgarijo zapustila, zato pa se je Nemec vsedel ob Bosporu. To je za Rusijo lekcija. Zato bo Rusija morala paziti, da iz tega ne bodo imeli drugi dobiček. Bolgarija bi se pridružila trojnemu sporazumu pod gotovimi pogoji, pod katerimi bi bil bolgarskemu narodu omogočen prost razvoj v vseh balkanskih pokrajinah, ki niso sedaj last Bolgarije. Bolgarija se mora odločiti. Tavat sredi med trozvezo in tripelententno ne more več.

V Norvežli se zelo zanimajo za Jugoslovanstvo. Dali so si prevesti cel srbski vojaški proračun. Znanec nam piše, da je v vseh krogih veliko navdušenje za novi slovenski Balkan. Obhujljeno je nam daljše poročilo.

Novi Čas se po nepotrebnem jezi in očita »Dnevnu« napake, katerih pa v resnici ni. »Dan« je priobčil resnico in ta boljši Izrazi, katere navaja »Novi Čas« nikakor niso nedostojni, ampak v polni meri odgovarjajo resnici, katero klerikalno časopise previdno zakriva svojim čitateljem. Seveda gotovim ljudem ne ugaja, da je »Dan« začel prinašati ostre besede proti klerikalizmu na Goriškem, ki se vedno bolj zajeda v naše ljudstvo. Tu pa pade včasih tudi kak preostra beseda, katero pač zahteva neizprosna politika proti klerikalnemu sovražniku goriškega Slovenceva. Žal, da ni bilo »Dneva« že pred par leti! — Obenem bodi omenjeno, da je »Novi Čas« v veliki zmoti, ako misli, da smo proti njegovemu uredniku. Osebnosti politike mi ne maramo. Gre le za načela. Da pa tržaška »Edinost« ne bo podpirala klerikalizma, v kolikor tega ne zahteva njena nadstrankarska politika v Primorju, je pa itak razumljivo. Mi ne napadamo ampak odbijamo neizprosno vse napade od vsake strani, ki je sovražna našemu programu in kulturnemu napredku našega ljudstva. Da pa je klerikalizem ravno največji sovražnik slovenske svobode in narodne neodvisnosti ni treba niti omenjati. Zato nam ni treba zgledov iz daljnih držav, ampak je zadosti, če se ozremo na klerikalno kronovino Kranjsko. Iz Kranjskega se je privlekel črni klerikalizem tudi na Goriško, kjer pa mu je treba zastaviti vsa pota, da ne pridemo tudi mi v čase navodobne španske inkvizicije. Naš boj se je komaj začel. Upamo, da bo zmaga na strani svobode, resnice in prostosti!

Po čim se kupuje in prodaja vino? Pred kakimi tremi tedni je kupil neki vinski trgovec tri leta stara dolensko vino — po jako nizki ceni. Kupil g je 15 hl v občini Velikadolina in je plačal hektoliter po 20 K. Tako ga stane ta zlahtna kapljica z vožnjo vred, komaj po 26 K hl na dom postavljeno. Po čem ga pa on prodaja, to vedo njegovi odjemalci! Zaka pa pišemo te vrstice? Samo zato, da se vidi po kakem slepi ceni prodaja kmet svoje prideleke, kadar mu rabi denar! V drugi vrsti pa zato, da se vidi, kako drago ga mora ubogi konsument plačati. — ako si ga hoče za svojo potrebo — kozarec privoščiti! Užijte na vino zunanjinski trgovci ne plača. Ljudstvo naj tedaj samo sodi, kdo ima v takih slučajih največ dobička!

Nastopno predavanje prof. dr. Ilesiča v Zagrebu. V soboto je imel prof. Ilesič na zagrebškem vseučilišču svoje nastopno predavanje. Poleg dijaštva je bilo navzočih mnogo

profesorjev in drugega odličnega občinstva. Prof. Ilesič je govoril o temi: Splošen razvoj slov. književnega jezika v minulim stoletju do 1848. leta. Predavatelj je bil na koncu burno aklamiran.

Poročil se je dr. Franjo Lipold z gospodično Ivano Balon. Iskreno čestitamo.

Ljudsko šolstvo. Dosedanji suplent v Zagorju ob Savi Viktor Kregar je imenovan za prov. učitelja in voditelja enorazrednice v Zalem logu ter mu je obenem poverjen pouk na ekskurendni šoli v Davčah. — Suplentinja Ivana Zwölf je imenovana za prov. učiteljico v Cerknici. — Namesto obolelega učitelja Viktorja Grčarja je imenovana za suplentinjo na deški šoli v Ribnici Leopoldina Marala in namesto učitelja Alfonza Zmalka, ki ima dopust v svrhu študij, za suplentinjo na isti šoli v Ribnici Alojzija Novak. — Na mesto obolele učiteljice Leje Levec je imenovana za suplentinjo na nemški enorazredni dekliški šoli v Ljubljani učiteljica Mara Vidic.

Hajd v Pekel! Za Ljubljance, ki so se že naveličali Šinarne gore in St. Jošta, je prav pripraven izlet zdaj v Pekel pri Borovnici, kjer ravno začena cvesti tista imenitna kranjska trobentica. (Primula carnolica). Pota so lepo popravljena in mostiči novi. Na Hudičev zob se pa brez nevarnosti pride ob žičasti vrvi. Zveza z Ljubljano je pa tudi ugodna. Torej: hajd v Pekel!

Na neznan način ubit. Iz Zirovnice se nam poroča: Predvčerajšnjem smo našli ob pol 5. zjutraj na cesti ubitega Jožefa Malija, 17letnega delavca. Fant je še ob 3 uri zjutraj mirno in veselo gostoval v Svetinovi gostilni. Čez poldrugo uro nato smo ga našli s potolčeno glavo in mrtvega. Ubijalec ali ubijalci še niso znani.

Gozdni požar. Dne 23. t. m. okrog ene ure popoldne je začel goriti neki gozd pri Vrbovcu blizu Mirne peči na Dolenskem. Ogenj se je silno hitro razširil in je uničil velik del gozda — ploskev treh hektarov. Skupna škoda znaša 2000 do 2500 K. Zažgali so najbrže šolski otroci, ki so vrgli proč tleče cigarete ne ostanke.

Vlom. Pred nekaj dnevi so v lomili neznanj tatovi v hišo posestnika Gregorja Koširja iz Podkorene in so odnesli več jedil kakor tudi trideset kron v gotovem denariu.

Se eden. V noči na 22. t. m. so izvršili doslej neznanj tatovi pri več posestnikih na Selu in v Panarčgumu, občina Smihel Stopiče. Tatovi so ukradli denar, obleko, perilo žene ure in vino. Vrednost ukradenih predmetov znaša približno šest sto kron. Storitci so najbrže hrvatski tatovi.

Ljubljana.

Naravnost gorostasne neresnice je govoril dež. glavar dr. Ivan Šusteršič na klerikalnem shodu, ki se je vršil preteklo nedeljo v »Ljudskem domu«. Sicer smo na to že navajeni, da dr. Šusteršič rad »farba« ljudi, ampak tega pa vseeno nismo pričakovali, da bi kdaj trdil, da smo Slovenci napredovali na Kranjskem najmanj za 20 do 30 let, odkar S. I. S. gospodari v deželi! In to je trdu dr. Šusteršič, navzle temu, da vsak otrok že ve, da smo Slovenci vsaj za 50 let nazadovani v narodnem oziru na Kranjskem, odkar klerikalci vladajo v deželi, ker od onega dneva, ko so klerikalci zavladali v deželi, je začela germanizacija uradov v velikem štilu, pod klerikalno vladno so dobili kranjski Nemci šol kolikor so hoteli, pod klerikalno vladno smo dobili v Ljubljani nemško državno policijo in tudi sedmim Nemcem so klerikalci odprli vrata v ljubljanski občinski svet. Skrajna drznost je res Šusteršičeva trditev in samo klerikalne volilce je mogoče tako farbat, samo ljudi, ki razum »Domoljuba«, »Bogoljuba« in podobnih listov ničesar ne čitajo, poslušajo pa samo ono, kar jim pripovedujejo župniki in kaplani.

Preveč debela je naslednja trditev dr. Šusteršiča na nedeljskem klerikalnem shodu: »Ni tako malo številnega naroda kot smo mi, ki bi v tako veliki državi kot je Avstrija zavzimal tako močno pozicijo kakor jo Slovenci.« To je pa res! Močno pozicijo zavzemamo Slovenci v Avstriji, tako močno, da nas sme vsak importirani nemški uradnik sredi Ljubljane zmerjati s »kranjskimi Hundi«, da se po koroških železnih postajah nemške frajle pri blagajnah lahko norčujejo iz Slovencev, ki zahtevajo vozne listke v slovenskem jeziku itd. itd. Vsi vemo, da ni v Avstriji naroda, ki bi se mu tako slabo godilo kot nam, to pa pride kranjski deželni glavar in pravi, da zavzemamo v Avstriji močno pozicijo! Njegova osebna pozicija je pač močna in si jo je napravil na račun

si bi se dalo debatirati o vprašanju, če ne bi bilo primernejše, da vporabljalte svoje gospodarske zmožnosti in delavne sile na drug način in ne z tako Sisifovo delo. To tembolj, ker ste pri tem zašli na stranpota, na katerih Vas gotovo niso želeli videti. Vaši prijatelji.

Samo štiri dni.

Soboto 2. Predstave vsak dan ob pol 5., pol 7.,
Nedeljo 3. pol 9. — V nedeljo pol 11.,
Ponedeljek 4. pol 3., pol 5., pol 7. in pol 9.
Torek 5.

ATLANTIS.

„Resničen potop oceanskega parnika“. Po romanu Gerhard Hauptmanna.

Svetovna senzacija.

Predstava traja dve uri.

Zvišane cene 1 K 50 v., 1 K 20 v., 90 vin., 50 vin.

Bachmayer Elektro-Bioskop.

V seji tržaškega mestnega sveta dne 21. t. m. ste Vi namreč vrgli na slovenskega časnika in bivšega člana uredništva »Edinosti« insult, katerega zamolčati je smatrala »Edinost« za potrebno in nad katerim se je zgražalo celo »Piccolo«. Ko je namreč svetovalec Ara rekel, da ne veruje v Vašo zatrdilo, da Slovenci nimamo nikakih osvajaških namenov, dokler ne prekliče članka, ki ga je objavila »Edinost« in v katerem se je proslavljalo dan, ko bo tržaško Italijanstvo pokopano v morju, ste Vi hiteli izjaviti, da ste Vi in Vaši prijatelji takoj preklicali oni članek, ki ga je spisal leta 1909. »un giornalista estroso e bizzaro«. Pri tem konstatiram, da »Edinost« gori omenjenih besed sploh ni rabila in toraj tudi Vi in Vaši prijatelji niste imeli prilike, da bi jih bili preklicali. Vam bi bilo toraj zelo lahko odgovoriti svetovalcu Ari, da »Edinost« kaj takega nikdar ni pisala in s tem bi mu bili tudi izbili argument iz rok. Res je samo, da je politično društvo izjavilo, da se ne strinja z nekimi frazami, ki jih je prinesel list »Edinost« za časa ljudskega štetja leta 1911.

Gospod doktor! Ne vem, če se Vi sploh zanimate za stvari, ki se go- de izveji mej tržaške mestne občine. Vsekako pa Vam morda ne bo tuje dejstvo, da se v političnih borbah ne izbirajo ne sredstva ne izrazi. Osobito v borbi med Slovani in Italijani v Primorju so se že nešteto krat ponavljale fraze, v katerih groze eden drugemu z uničenjem. Saj je znan sestanek latinske gospode pred tisoč leti na Rižanskem polju, kjer so se posvetovali, kako bi uničili Slo- vane in katero posvetovanje je kon- čalo zvrzlikom: »Et nos eiciamus eos foras!« Te besede je ponovil tudi bivši tržaški župan dr. Dompieri na nekem protestnem zborovanju ita- lijanskih županov naših pokrajin v Trstu. — Znano je tudi, da je voditelj istrskih Italijanov dr. Bartoli svoj čas izdal glasovito geslo: »Ossar tut- to!« — In koliko sličnih izjav naj- dete tudi v raznih italijanskih listih. In vendar ni do danes še nikdar pad- lo v glavo kakemu italijanskemu politiku, da bi bil odgovornost za take izjave odklanjal z insulatom na njih avtorje.

Znano je tudi, da je dr. Laginja svoj čas zaklical Italijanom v istr- skem deželnem zboru: »Vae victis!« Toda zato dr. Laginje ni nihče proglasal za »estroso, bizzaro e esal- tato«. Tudi ni tega nihče storil ta- krat, ko je dr. Rybač o priliki zboro- vanja slovenskih učiteljev v Trstu izrazil nado, da bo v tridesetih letih slovenske učitelje v Trstu pozdravljali slovenski župan. Ko je dr. Tavčar pred leti objubil »libe- ralcem groš, a klerikalcem knof« so bili gotovo tudi njegovi ožji somišlje- niki in prijatelji mnenja, da ta izjava ni bila umestna. Isto velja tudi o iz- javi dr. Kreka, da se »pomeče libe- ralce v grape« in »da je v naši do- movini še dovolj prostora za gro- bove naših sovražnikov.« In vendar ni niti prijateljem prvega niti onim drugega padlo na misel, da bi bili radi tega svojega somišljenika javno desavirali, a kaj še insulirati.

Naravno je, da odgovorni poli- tični voditelji ne morejo sprejemati odgovornosti za vsako besedo, ki jo napiše kak častnikar. Toda če so ča- snikarji dostikrat prisiljeni, da mora- jo v interesu stvari proti svojemu boljšemu prepričanju braniti taktične pogreške političnih voditeljev, je dol- žnost teh, da takrat, ko ne morejo kriti kake, od časnika »inder Hitze des Gefechtes« napisane fraze odkla- njajo odgovornost za take izjave na način, ki ni žaljiv. Ker, vedite, gos- pod doktor, če žaljive niso primer- no orožje v boju z nasprotnikom, so iste ravnotako neumestne napram ljudem, ki se bore v istih vrstah, ka- kor Vi, pa če tudi le kot navadni prostaki.

Trst, dne 25. aprila 1914.

Andrej Munih,
častnikar.

zdravju. Krasno vreme ima najboljši vpliv na cesarja. Cesar je sprejel v posebni doigi avdienci prestolona- slednika in grofa Berchtolda, ki se je po avdienci odpeljal v Budimpe- što.

GRŠKA SE PRITOŽUJE.

Dunaj, 27. aprila. »W. Alg. Ztg.« sporoča, da bodo grški zastopniki pri veselih napravili demaršo in opo- zorili na neznošno stanje Grkov v Traciji. Tudi grški poslanik vložil v Carigradu pri turški vladi tozadevno noto.

VOLITVE NA FRANCOSKEM.

Paris, 27. aprila. Triumfirati ne more nobena stranka. Militaristi so dobili 11 mandatov, nekaj jih pa iz- gubili. Volitve so se v redu in mirno izvršile. Izvoljeni so vsi ministri in državni podtajniki. Socialisti bodo morali v ožjih voltvah vse sile na- peti, da bodo pridobili svoje man- date.

Paris, 27. aprila. Dosedanji re- zultati so: izvoljenih je 66 reakcijo- narcev, 47 progresistov, 20 levic, 38 republikancev z levice 118 ro- dikalcev in soc. radikalcev, 11 soc. re- publikancev, 401 združenih sociali- stov.

DELEGACIJE.

Budimpešta, 27. aprila. Ogrski delegati so imeli danes sejo, kjer so si izvolili predsednika in podpred- sednika. Plenarna seja bo jutri.

Dunaj, 27. aprila. Tu so se vr- šila posvetovanja delegatov. Plenar- na seja bo jutri. Vse stranke razven Čehov bodo z vado glasovali (torej protustavno! In pred ljudstvom se slovenski klerikalci ponašajo, da so za ustavo.) Čehi bodo glasovali raz- deljeno. Radikalci bodo proti, mlado- čehi za vlado.

ZA PARLAMENT.

Dunaj, 27. aprila. Predsedniška konferenca se vrši 4. maja. To je re- zultat posvetovanj kršč. socialcev in nemških nacionalcev ter konference dr. Sylvestra s Stürgkhom.

VOJNA MED MEHIKO IN ZDRU- ŽENIMI DRŽAVAMI.

Posredovanje ne bo imelo uspeha.

Washington, 27. aprila. Od za- stopnikov južnoamerikanskih repu- blik ponudeno posredovanje med Združenimi državami in Mehiko ne bo imelo uspeha. Mislil se, da hoče Huerta s tem le čas pridobiti. V Washingtonu se delajo vojne pri- prave z vso naglico.

POLOŽAJ V ULSTRU.

London, 27. aprila. Položaj v Ul- stru se je silno poslabšal. V Belfastu je izrečeno volno stanje. Regimenti so odšli proti Belfastu.

Na debelo in drobno! Izredno nizke cene!
Prenočišče. - Gostilna. - Buffet.

TRST Hinko Kosič TRST

ulica Carradori 15 (vogal Geppa)

se priporoča cenjenim tržaškim gostom in v Trst prihajajočim potnikom.

Otvoritev vrta restavracije Plankar

na Dolenjski cesti v Ljubljani.

Prijazno naznanjam slavnemu občinstvu, da se otvori v ne- deljo dne 3. majnika t. l. vrt znane restavracije Plankar, kjer se bo točilo več vrst pristnih in dobrih vin, vedno sveže Güssovo marčno pivo in bodo pripravljena ob vsakem času mrzla in gorka jedila, bela kava, čokolada, (kakao) sladotok itd.

Za otroke so na razpolago na novo urejene gugalnice, ba- lineanje ter prostor sploh za vse zabave.

Obenem se priporočam gosp. nadzornikom, učiteljem kakor tudi učiteljicam za majniške izlete šolske mladine.

Za mnogobrojen obisk se najljubneje priporoča

Josip Plankar, voditelj restavracije.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vi- narjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zu- danji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Dva boljša krojaška pomočnika sprejemem takoj Josip Ahčin.

Išče se nemebljovana soba event. soba s kuhinjo, in dvorskem okraju. Ponudbe do 1. maja. Ljublja- na, M. K. poštno ležeče.

Šivilja se sprejme, naslov se izve v »Anončni ekspediciji«.

Mlad mož išče primerno službo kot

sluga

ali kaj primernege. — Ponudbe pod »M. M.« na »Anončno ekspedicijo«.

Pozor trgovci!

Na glavnem trgu v Kamniku se oddajo v najem lepi trgovski lokali z opravo vred. Prostor je jako ugoden za vsakovrstno trgovino.

Pojasnila daje F. Cvek v Kamniku.

Lepo novo posestvo

z dobro upeljano mizarstvo obrtjo, pripravno za vsako drugo obrt, se takoj z vso opravo in orodjem po nizki ceni proda. Naslov v »Anončni ekspediciji« v Ljubljani.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orke- strijonojv itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stolna ulica št. 2-4.
Prodaja na obroke. Ceniki franko.

Lepa, nova hiša

(vila),

ki se jako dobro obrestuje s pe- timi stanovanji, sadnim in sočiv- nim vrtom v Belaku (Lind) se radi družinskih razmer pod zelo ugodnimi pogoji in po primeroma nizki ceni takoj proda.

Pojasnila daje Jakob Špicar, posojilniški uradnik na Jesenicah (Gorenjsko).

Modistinja Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebnih za mo- distke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :
v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.
: Poseben oddelek v prvem nadstropju :
Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

VELIKI OKASIJSKI TEDEN!

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.
Telefon 132. Telefon 132.

Najnovejše

kravate

za gospode,

pentlje, samovez- nice in vse druge moderne fazone, ovratniki, zapest- nice, naramnice, podveze, noga- vice, palice, dež- niki, različni gumbi, ščetke, milo, parfumi i. t. d. po skromnih stalnih cenah

v modni in športni trgovini

P. Magdić, Ljubljana

nasproti glavne pošte.

Najnovejša tele- fonska in brzojavna poročila.

CESARJEVO ZDRAVSTVENO STANJE.

Dunaj, 27. aprila. O zdravstve- nem stanju cesarjevem se iz nje- govih krogov poroča, da je na dvoru razpoloženje zelo dvigneno vsled velikega napredka v cesarjevem